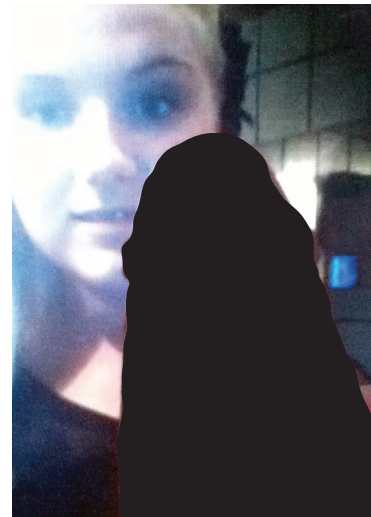
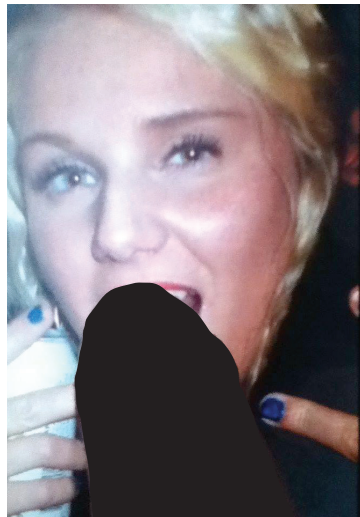

FYRI HONUM

– Eg vildi vita um hann var føroyingur, og tá hann spurdi meg, um eg kundi senda honum myndir av mær, so svaraði eg aftur á føroyskum, og tá avdúkaði hann, at hann í veruleikanum var føroyingur, sigur Vár Naomi Dimon

SOSIALURIN HEVUR PARTVÍS FJALT MYNDRINAR

»Eg veit framvegis ikki hvør hann er, og fari altíð at hugsa tankan, tá eg eri heima í Vági«

– Eg hugsaði um tað hvønn einasta dag, og fór at hava illgruna til allar menn, sum hugdu at mær, sigur Vár.

»Man tað vera hasin? Ella hasin? Hann hyggur so lógið eftir mær, tað er sikkurt hann«. Tankarnir um hvør eltarin mundi vera fyltu nógv, tí óttin fyri, hvat næsta stigið fór at vera, var til staðar hvønn einasta dag.

Vár eigur ein son, sum bert var hálvt ára gamal, tá eltingin byrjaði. Og júst tað, at hon var mamma, elvdi til enn meira ótryggleika.

– Til síðst varð eg bangin um tryggleikan hjá okkum báðum. Eg sá, at hann hevði tikið sundurkliptar myndir av mær og soninum av Facebook, og fleyga sær til tær, greiðir Vár frá.

Men Vár var ikki tann einasta. Eini 5-6 aðrar gentur úr Vági vóru eisini offur fyri áganginum hjá hesum eltara. At enda slógu tær seg saman, og fóru á lögrelustøðina.

– Vit høvdu prentað alt samskifti við hendan mannin út, og vístu tað fyri lögregluni. Men har var einki at gera, sigur Vár.

Løgreglan segði, at slíkt kann sporast, um rætturin gevur heimild til tess, men sannlíkindini vóru lítil fyri, at tað fór at henda.

Men kvinnurnar nýttu lögregluna sum jumbrot fyri at fáa mannin at steðga.

– Vit høvdu skrivað til hansara fleiri ferðir, at hann skuldi steðga, men einki hjálpti. Løgreglan segði okkum, at vit máttu ikki blokerað hann á Facebook, tí so kundi tað fáa ávirkan fyri um lögreglan fann mannin. So vit vóru noyddar at taka ímóti hesum boðunum, sigur Vár.

Hóast mong boð um at steðga, so var tað ikki fyrr enn hóttanirnar um uppleggjan frá lögregluni komu, at maðurin helt upp at.

– Tá vit søgdu við hann, at vit

høvdu vent okkum til lögregluna, so steðgaði hann beinan vegin og slett-aði sín brúkara, sigur Vár.

Onkur í nærumhvørvinum

At tað vóru fleiri gentur úr Vági, sum vóru eltar av sama manni, elvdi til ein illgruna um, at tað var onkur í nær-umhvørvinum, sum stóð handan John Fartown brúkarán á Facebook.

– At ikki vita hvør eltir teg soleiðis á netinum og at hava mistanka um, at tað er onkur í nærumhvørvinum, skapar ein stóran ótryggleika, tí tú kann ikki lata vera við at hava illgruna til øll rundan um teg, sigur Vár.

Kvinnurnar, sum vóru fyri hesari eltingini á netinum, tosaðu javnan um hvør syndarin mátti vera, og óttin fyri, at tað var onkur, tær tosaðu við javnan, ella sum tær hittu í býarlív-inum, var stórus.

– Og spurningurin, um hvat tað næsta mundi fara at vera, var altíð til staðar, greiðir Vár frá.

Í dag býr hon á Oyrasundsnæm-ingaheiminum í Keypmannahavn og lesur til sjúkrasystur. Og tankin um John Fartown fyllir ikki nógv longur. Og tó.

– Eg veit framvegis ikki hvør hann er, og fari altíð at hugsa tankan tá eg eri heima í Vági, sigur Vár.

Tað síðsta Vár frætti um John er, at hann var farin at skriva líknandi boð til 14-15 ára gamlar gentur í Vági. Og Vár og hinar vóru skjótar at siga hesum ungu gentum frá, at tær máttu blokera hann á Facebook beinan vegin, so tær ikki skuldu síggja hesar ónærsligu myndir, sum John Fartown sendir.

– Eg haldi tað vera óskiljandi, at lögreglan ikki hevur heimild til at steðga slíkum, og finna útav hvør tað er. Hvi er tað í lagi ella ikki mett sum álvarsamt, at senda slíkt til kvinnur, spyr Vár.